

Maria Kownacka

Lata życia: 1894-1982

Miejsce urodzenia: Słup

Miejsce śmierci: Warszawa

Profesja: pisarka, tłumaczka

Odznaczenia i nagrody: nagroda Prezesa Rady Ministrów, nagroda m. Warszawy, Orle Pióro, Order Odrodzenia Polski, Krzyż Zasługi, Medal Komisji Edukacji Narodowej, Order Uśmiechu, Złota Odznaka ZNP.

Życiorys: W dzieciństwie straciła matkę, a jej ojciec oddał ją na wychowanie do rodziny w Krakowie. W późniejszych latach mieszkała u siostry na Suwalszczyźnie, a następnie uczęszczała do pensji w Warszawie. W 1912 roku, z powodu trudności finansowych, zaczęła pracować jako nauczycielka. Podczas I wojny światowej organizowała tajne nauczanie w Krzywdzie, a po wojnie kontynuowała działalność edukacyjną. W 1919 roku nawiązała kontakt z Heleną Radwanową, co zapoczątkowało jej twórczość literacką dla dzieci. W 1929 roku przeprowadziła się do Warszawy, gdzie przyjaźniła z Marią Dąbrowską.

Działalność: Maria Kownacka przez całe życie była zaangażowana w działalność oświatową oraz literacką, szczególnie skierowaną do dzieci. Po wojnie kontynuowała pracę edukacyjną, organizując różne formy zajęć i współpracując z instytucjami. W 1919 roku, dzięki kontaktom z Heleną Radwanową, redaktorką "Płomyka", Maria Kownacka rozpoczęła współpracę z czasopismami dla dzieci wydawanymi przez Naszą Księgarnię. To otworzyło jej drogę do pisania artykułów i książek skierowanych do młodych czytelników, co stało się podstawą jej twórczości. Pisarka współpracowała także z Teatrem Baj, który specjalizował się w przedstawieniach dla dzieci.

Dorobek: Maria Kownacka była autorką wielu książek i artykułów, które do dziś są cenione w literaturze dziecięcej: "Plastusiowy pamiętnik" – najbardziej znane dzieło pisarki, "Kajtkowe przygody", "Na tropach węża Eskulapa", "Za Żywopłotem", "Rogaś z Doliny Roztoki i wiele innych...

Ciekawostka: Po wojnie osiedliła się w Łomiankach, w domku letniskowym zwanym "Plastusiowem", gdzie spędzała czas na swoich pasjach, takich jak: tkactwo, biżuteria i obserwacja ptaków.